

3. Методика розробки технологічних карт та нормативів витрат культур на вирощування сільськогосподарських культур / [Д.І. Мазоренко, Г. Є. Мазнев та ін.]. – Харків: ХНТУСГ, 2003. – 50 с.

4. Технологічні карти та витрати на вирощування сільськогосподарських культур з різним ресурсним забезпеченням / за ред. Д.І. Мазоренка, Г.Є. Мазнева. – Харків: ХНТУСГ, 2006. – 725 с.

5. Планування фінансового забезпечення інноваційних агротехнологій в умовах різного фінансового стану підприємств [Текст]: / Г.Є. Мазнев, О.В. Дудник // Вісник ХНТУСГ ім. П.Василенка. Вип.161. – Харків, 2015. – С. 60-73.

ВИМОГИ ДО ПРАЦІВНИКІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

ГОРЕНКО А.І. АСПИРАНТ*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА

Однією з актуальних проблем агропромислового комплексу України є забезпечення інноваційного шляху розвитку сільськогосподарського виробництва. Широке впровадження інновацій в усіх напрямках діяльності сільськогосподарських підприємств сприяє зростанню продуктивності праці, економії ресурсів, скороченню витрат і зниженню собівартості аграрно-продовольчої продукції, нарощуванню обсягів і підвищенню ефективності сільськогосподарського виробництва. Інноваційний потенціал формує здатність аграрних підприємств конкурувати на внутрішньому та зовнішньому ринках і допомагає уникнути економічної кризи [1, 2].

Інноваційна діяльність в сільському господарстві вимагає впровадження заходів з використання новітніх досягнень науки та техніки. Це удосконалення або створення нових знарядь праці, вирощування високопродуктивних, придатних для певної зони районованих сортів сільськогосподарських культур та порід тварин, впровадження наукових розробок і т. д. [3, 4].

За останні роки в Україні значно зріс попит на висококваліфіковану робочу силу як результат глобалізації, технологічних змін і змін в організації праці. Упровадження

* Науковий керівник – Олесь В.М., д.е.н., професор

автоматизації, комп'ютерної техніки та нових систем зв'язку на фоні поширення ринкових відносин здійснює різнобічний вплив на працю, на роль і значення людини у суспільному виробництві [5].

Необхідно зауважити, що навіть перспективні новаторські ідеї, новітні технології, сприятливі зовнішні умови, без якісних знань, компетенції та професійно підготовлених працівників не дають можливості добитися високоєфективної праці. Тому при впровадженні інновацій у виробництво на перше місце виходять такі якості персоналу як:

- професіоналізм;
- творчий спосіб мислення;
- інтелектуальні здібності;
- клієнтоорієнтованість;
- потенціал до навчання і відповідальність за власний розвиток;
- комунікативні якості;
- стресостійкість;
- системне мислення;
- самостійність і здатність взяти на себе відповідальність за результат;
- вміння працювати в команді;
- вміння вирішувати нестандартні завдання;
- працездатність.

В сучасних умовах технологічних перебудов господарств виробництво потребує працівників, адаптованих до вимог сучасних технологій, які досить гнучко реагують та спроможні впроваджувати техніко-технологічні, організаційні, ринкові інновації. Такі тенденції вимагають відповідних змін і в системі підготовки кадрів та їх мотивації.

Література.

1. Міжуй А.С. Інноваційна діяльність в сільському господарстві [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.rusnauka.com/27_NNM_2011/Economics/4_93021.doc.htm

2. Новікова О.С. Механізм впровадження інновацій у сільському господарстві на засадах сталого розвитку / О.С. Новікова // Національний лісотехнічний університет України : науковий вісник. – 2005. – Вип. 15.6. – С. 458–462

3. Мартинюк М.А. Інновації в сільському господарстві / М.А. Мартинюк, Т.М. Ратошнюк // Наука й економіка. – 2014. – № 2 (34). – С. 94–98.

4. Янковська О.І. Особливості інновацій в сільському господарстві / О.І. Янковська // Матеріали Всеукр. заочн. наук.-практ. конф. [«Економіка XXI століття: виклики та проблеми»], (Ужгород, лист. 2009 р.) ; ред. кол. Ф.Г. Ващук / Мін-во освіти і науки, Закарп. держ. ун-т. – Ужгород : ЗакДУ, 2010. – С. 304–308.

5. Управління трудовим потенціалом / В. С. Васильченко, А.М. Гриненко, О.А. Грішнова [та ін.]; Навч. посіб. — К.: КНЕУ, 2005. — 403 с.

ЕКОНОМІКА УКРАЇНИ ТА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА КРИЗА

***ІВАНЧЕНКО А.Ю., ПІДДУБНА Г.Д., СТУДЕНТИ*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Кризові явища в галузях економіки України спричинені недостатнім і несвочасним урахуванням змінних умов виробництва, можливостями інтенсифікації, змінами у методах господарювання та іншими причинами. Темпи виробництва почали різко сповільнюватися. А намагання стримати спад виробництва екстенсивними методами не призвело до результатів, спричинило зменшення фондovіддачі [5].

Упродовж останніх двох десятиліть для України залишається актуальним питання структурної трансформації національної економіки країни відповідно до сучасних вимог постіндустріального суспільства та економічного розвитку інноваційного типу. [1].

Систему інструментів регулювання реструктуризації економіки можна поділити на такі основні складові:

- грошово-кредитне регулювання (проведення виваженої монетарної політики, забезпечення стабільно низьких темпів інфляції, підвищення стійкості банківської системи);

- податкова політика (запровадження прискореної амортизації, зниження податкового навантаження на фонд оплати праці, спрощення процедури відшкодування ПДВ);

- бюджетна політика (поділ видатків державного бюджету на фінансування поточної діяльності та інвестиційні видатки, забезпечення спрямування нерегулярних надходжень бюджету);

* Науковий керівник – Голованова Г. Є.